

מפעל החיים של הרב י. ס. הוא ללא ספק הכולל שהוא עומד בראשו. לפני שנים אחדות פתח אותו, והוא חש זכות עצומה לסייע לאברכי הכולל לשקוד באוהלה של תורה.

מעת לעת הוא המריא לחו"ל כדי להתרים נדיבי עם להחזקת התורה, והכולל שבראשותו פרח ושגשג, ואף הצמיח כמה גאונים נודעים...

אולם, לפני כמה שנים, חש ראש הכולל כי מפעל חייו עומד לקרוס, פשוט כך. היה זה בתקופה בה הממשלה קיצצה בתקציבי עולם התורה, ובד בבד משבר פיננסי עולמי גרם לצמצום התרומות. הרב ס. יצא לחו"ל כמנהגו מימים ימימה, אך דלת אחר דלת, פגישה אחר פגישה - נכונה לו אכזבה אחר אכזבה...

לראשונה, חלוקת המלגות החודשיות לא התקיימה במועד הקבוע, והרב ס. חש את הדאגה לופתת את לבו. הלא הוא אחראי לגורל פרנסתן של משפחות רבות, הוא לא באמת יכול לעכב להן מלגות. מצד שני, הרי אין כסף בקופה, ולמרבה הצער, כשסיכם ביקור של חודשיים בחו"ל, גילה כי בידיו סכום אותו הוא מגייס בדרך כלל במשך שבועיים...

אין לתאר את הדכדוך שאפף אותו באותם ימים מלחיצים. הוא נשאר בחו"ל הרבה מעבר לפרק הזמן הרגיל, אולם ההצלחה עדיין לא האירה לו פנים. בינתיים החלו להגיע שיחות טלפון מישראל. אברכים מבקשים מלגה חודשית, עוליהם שואלים לחם, ואין - פשוט אין! הוא הוסיף לנסות, אולם פעם אחר פעם עזב בתים הדורים במפח לב ונפש, והוא חש כי קרוב הרגע בו מפעל חייו יקרוס, חלילה וחס...

ביום מן הימים התעורר הרב ס. ליום שהוא חש שאין לו את הכח להמשיך יותר. הוא כבר לא מסוגל להמשיך ולנסות, אין לו את כוחות הנפש הדרושים. הוא ישב בבית מארחיו ושקע בהרהורים נוגים. ואז, ברגע של התעוררות פנימית, החליט כי יפנה לידיד נפש אב הרחמן, לאבא האוהב שבשמים. הוא הוציא ספר תהלים מהארון, והחל קורא מילה אחר מילה, פסוק אחר פסוק, בכוונה גדולה ובהשתפכות הנפש.

דומע ונרגש עמד בבקשתו ותחינתו למען מפעל חייו. במשך ארבע שעות תמימות זעק מקירות לבו את מזמוריו המרגשים של דוד המלך, כשבכל מילה ואות הוא משקיע את תמצית חלבו ודמו. 'אבי שבשמים, הרי בוודאי אין רצונך שהכולל ייסגר', התחנן בדמע, 'אז אנא, עזור לי לזכות להמשיך הלאה, להיות צינור ראוי וטוב להחזיק עמלי תורה'. כטובע נאחז בקש נתלה בכל כוחו בתיבות התפילה, שפרצו מנהמת לבו כנהמת לביאה פצועה על נפש גוריה...

לאחר ששפך לבו כמים במשך שעות ארוכות, הרגיש שרווח לו

מעט. הוא התחזק בה' אלוקיו וחש תקווה הממלאת את לבו. הוא הוסיף לנסות ולפעול כמיטב יכולתו עד למחרת בבוקר... למחרת בבוקר גילה הודעה בתא הקולי, המבשרת כי בכתובת מסוימת ממתינה לו מעטפה.

לאחר תיאום עם יהודי פלוני, הוא התקשר, וגילה כי השולח הוא גביר עימו כבר נפגש בסיבוב הנוכחי, ואשר כבר העניק לו 1,000 דולר. מעטפה נוספת מאותו גביר? מה כבר יכול להיות שם!?

ובכל זאת, הוא יצא אל הכתובת, נטל את המעטפה, פתח אותה לרווחה, ולפתע - נזקפו גבותיו, עיניו אורו, לבו קיפץ, וידיו רטטו. הסכום שהיה רשום בהמחאה היה לא פחות משבעים אלף דולר! - סכום שהגביר מעולם לא נתן לו ולכשמותו. סכום, שבדמיונותיו הפוריים ביותר, לא דמיון שהוא יכול לקבל אפילו כדי עשירית ממנו ביום אחד בהיר!

אבל השיק אינו מותיר מקום לספק, הוא רשום, חתום, והסכום המתנוסס עליו הוא עובדה: \$70,000 נפלו לידי. חיים חדשים לכולל שבראשותו. סילוק כל החובות והעמדת אופק כלכלי חדש וציב לכולל לתקופה הקרובה!

עד עצם היום הזה אין הרב ס. יודע את הסיבה שהניעה את לב הגביר. ואולי בעצם כן, התפילה.

אותן שעות בהן לא השקיע בגיוס כסף - אלא בתפילה מעומק הלב. בדיעבד התברר, שאלו היו השעות, בהן גייס את הסכום הגדול ביותר אי פעם, בפנותו למלך מלכי המלכים, אשר לו הכסף ולו הזהב. והוא זה ששלח לו המחאה כה נדירה ואדירה...

סיפור מופלא זה, אשר סיפר ראש הכולל בעצמו ופורסם בגיליונות 'דרשו', יש בו חשיפה מרגשת ונוגעת ללב על הכח העצום של התפילה. הנה כי כן, דווקא בשעה בה נדמה היה שהשערים נעולים, כשמכל הכיוונים נראה היה שאין סיכוי, בתקופה בה הגבירים קיצצו את תרומותיהם - דווקא אז זכה מיודענו ראש הכולל בהמחאה כה גדולה, שהצילה את מפעל חייו.

כי לעולם הזה יש מגבלות, דרכים טבעיות, השתדלויות רגילות. אבל התפילה - לה יש כח אחר, חזק ועוצמתי לאין ערוך. לתפילה יש כח ליצור הנהגה שמימית ניסית, שמביאה בכנפיה ובפלאיה הצלחות נדירות ומפתיעות. ככל שנתחבר לכח התפילה, ככל שנשקיע בה כוחות, ככל שנחוש אותה בכל ליבנו - כך נרגיש שהיא נוסכת בנו כוחות ומפיחה בנו תקוות, מעניקה לנו אושר ויוצרת לנו חיי שלווה, וגם מביאה בכנפיה ישועות גלויות וניסים נפלאים!

[מתוך פניני פרשת השבוע]

פינת ההלכה

דיני מוקצה מחמת גופו:

- כל דבר שאינו מאכל ואינו כלי ולא ייחדוהו לשימוש מלפני השבת הרי הוא בקטגוריה הזו.
- אין לטלטל מוקצה זו אפילו לא לצורך גופו או לצורך מקומו. ולא ע"י שיניח עליו דבר היתר.
- קליפות שאינם ראויים למאכל הם מוקצה מחמת גופו, ואין לטלטלם.
- יניח בצלחת דבר המותר ואז ייתן לתוכה קליפות או קליפות ביצים שיוכל אח"כ לטלטלן.
- חלק גדול ממוצרי המזון בהקפאה נחשבים מוקצה ואינם ראויים למאכל כעת בשבת, ויש לזהר.
- מותר להוציא מהמקפיא דבר מוקצה כשצריך כדי להגיע לדבר המונח מאחוריו.
- כלי שנשבר, השברים הם מוקצה ויש לטלטלם רק משום שיש סכנה או גרף של רעי.

זכות העלון:

- * לרפואת עדי גל בת חיים * לרפואת לאה בת שושנה
- * לזיווג הגון לאיילת חיה בת יפית * זיווג הגון לאמיתית בן לאה
- * להצלחת ערן בן אסתר ושירה מרים בת צופיה
- * לרפואה שלמה לינוה בת מרים * זיווג בקרוב לשלומי בן סועד
- * לרפואת והצלחת אליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה
- * עדי בת יונה-בריאות הגוף והנפש, שמחה ותשובה שלמה, שתקים בית נאמן

ולע"נ:

- * אמה בת אסתר * ר' יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
- * משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * ג'וליה בת טינה
- * יפה ויקטוריה בת טובה * יעקב בן גורג'יה
- * ר' אלימלך ב"ר יוסף-ג' אדר א' * אברהם בן אלגרה
- * מ' מלכה בת אשר זליג הלוי-נ' כ"ה אלול * שולמית בת שושנה
- * שמואל חיים בן יוכבד הלוי * הרב אורי זוהר בן גולדה

